

NOTY O AUTORACH

Ks. Szymon Bajon – ur. w 1985 r. w Lesznie. W latach 2005–2011 studiował teologię na WT UAM oraz odbywał formację w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu. 26.05.2011 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 2013–2018 studiował dyrygenturę chóralną w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie prof. Przemysława Pałki, obecnie wykładowca w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Jest członkiem SPMK oraz wiceprezesem Zarządu Głównego Ogólnopolskiej Federacji *Caecilianum*. Pełni funkcję referenta ds. muzyki kościelnej w archidiecezji poznańskiej. Od 2019 roku jest II dyrygentem Poznańskiego Chłopięco-Męskiego Chóru Katedralnego, w 2022 r. mianowany przez ks. abpa Stanisława Gądeckiego dyrektorem i dyrygentem tego zespołu.

Ks. Mariusz Białkowski – semiolog, gregorianista, kapłan archidiecezji poznańskiej. W latach 2001–2005 studiował śpiew gregoriański w Papieskim Instytucie Muzyki Sakralnej w Rzymie pod kierownictwem Alberto Turco oraz Nino Albarosy, uzyskując tytuł magistra śpiewu gregoriańskiego. Doktoryzował się w 2008 r., w 2018 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Obecnie jako profesor uczelni jest kierownikiem Katedry Muzyki Kościelnej w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Ponadto jest wykładowcą w Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Prowadzi także wykłady i ćwiczenia na Podyplomowych Studiach Monodii Liturgicznej w Papieskim Uniwersytecie Jana Pawła II w Krakowie oraz na Wydziale Teologicznym UAM w Poznaniu. Badania naukowe ogniskuje na znakach literowych zapisów adiatematycznych oraz szeroko rozumianym śpiewie gregoriańskim. Z zaangażowaniem propaguje idee mistrza semiologii – o. Eugéne Cardine’a. W dorobku ma liczne publikacje naukowe, popularnonaukowe, audycje radiowe, wykłady oraz coroczne kursy śpiewu gregoriańskiego organizowane w kraju i za granicą (Litwa, Włochy). Rozpoczął wydawanie rocznika naukowego *Studia Gregoriańskie*, którego jest redaktorem naukowym. Jest założycielem, dyrektorem artystycznym i dyrygentem scholi gregoriańskiej *Canticum Cordium*, twórcą i prezesem polskiej sekcji Międzynarodowego Stowarzyszenia Studiów Śpiewu Gregoriańskiego. Zasiada w zarządzie głównym *Associazione Internazionale Studi di Canto Gregoriano*. W 2017 r. wybrany został wiceprezesem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych i funkcję tę sprawuje drugą kadencję.

Ks. Jerzy Biszyga – kapłan diecezji sandomierskiej, doktor muzykologii, absolwent Instytutu Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, przynależy do Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych. Autor kilku pozycji książkowych, kilkudziesięciu artykułów naukowych oraz kompozycji muzycznych. W badaniach koncentruje się na problematyce muzyki kościelnej, a zwłaszcza chorału gregoriańskiego oraz muzycznej tradycji Kościoła sandomierskiego.

Jan Gładysz – zob.: *Jubileusz Sanktuaryjnego Chóru Mieszanego w Tuchowie*, s. 200–201.

Tomasz Głuchowski – organista, klawesynista, improwizator, gregorianista. Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu i Uniwersytetu Papieskiego w Krakowie. Organista tytularny wrocławskiego kościoła Dominikanów (pw. św. Wojciecha). Adiunkt w stopniu doktora habilitowanego w Katedrze Muzyki Kościelnej macierzystej uczelni, nauczyciel dyplomowany klawesynu i organów we wrocławskiej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II st. Prowadzi kursy improwizacji i interpretacji muzyki organowej w kraju i za granicą oraz wykłady z zakresu muzyki organowej, organologii i śpiewu gregoriańskiego. Konsultant Centrum Edukacji Artystycznej. Juror konkursów organowych i pianistycznych. Konsultant ds. projektów renowacji i rewitalizacji organów. Uznany specjalista w zakresie strojenia i historycznych temperacji. Stały współpracownik Filharmonii Wrocławskiej i innych zespołów Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu. Współzałożyciel i kierownik artystyczny zespołu muzyki dawnej *Ars Concordiae*, członek *Sanssouci* – zespołu barokowego Filharmonii Opolskiej. Koncertuje jako solista i kameralista w kraju i za granicą. Ma w swoim dorobku kilkanaście płyt CD, z których *Marcel Dupré in memoriam* otrzymała w 2023 r. nominację w dwóch kategoriach do nagrody *Opus Klassik* – jednego z najbardziej prestiżowych wyróżnień w świecie muzyki klasycznej. Kurator organów oraz kierownik programowy koncertów organowych w NFM, a także koordynator cyklu „Wieczory Czesławowe” w kościele Dominikanów we Wrocławiu. Dyrektor artystyczny Festiwalu „Lato Organowe w Krotoszyńskiej Bazylice”. Odznaczony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Brązowym Krzyżem Zasługi oraz przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. W roku 2022 nominowany do Wrocławskiej Nagrody Artystycznej. Stypendysta Województwa Dolnośląskiego. Nagradzany także jako pedagog akademicki (nagrody Rektora AMKL) oraz szkolnictwa muzycznego (dyplomy CEA, nagrody dyrektorskie).

Czesław Grajewski – ur. w 1960 r., profesor tytularny nauk humanistycznych, w 1986 r. ukończył z wyróżnieniem studia muzykologiczne pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Jerzego Pikulika w Akademii Teologii Katolickiej (dziś Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego) w Warszawie. W 1995 r. uzyskał doktorat na podstawie dysertacji *Antyfonarz gnieźnieński ms. 94–97 w świetle tradycji polskiej i ogólnoeuropejskiej* (promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Pikulik). W 2001 r. związał się z macierzystą uczelnią, pracując na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych (obecnie Wydział Nauk Historycznych). Habilitował się w 2005 r. na podstawie rozprawy *Formuły dyferencyjne psalmodii brewiarzowej w źródłach polskich*, awansując na wyższe stanowiska: adiunkta w Katedrze Źródeł i Analiz Muzyki Dawnej (2006–2007) i kierownika tejże Katedry (2006–2014). W latach 2007–2015 kierował specjalnością „muzykologia teoretyczna i stosowana”. W 2015 r. uzyskał tytuł profesora nauk humanistycz-

nych. Od 2013 r. nieprzerwanie członek Zarządu SPMK (w latach 2013–2017 wiceprezes) odpowiedzialny za sekcję nauki w SPMK. Od 2018 r. kierownik Katedry Kultury Artystycznej w Instytucie Historii Sztuki UKSW, od 2020 r. dyrektor tegoż instytutu. Autor wielu publikacji, referatów, ekspertyz źródłoznawczych, a także recenzji naukowych, wydawniczych oraz opinii w postępowaniach kwalifikacyjnych na wszystkie stopnie i tytuły naukowe, promotor czterech doktoratów. Badania naukowe koncentruje wokół zagadnień źródłoznawczych, dotyczących średniowiecznych muzycznych ksiąg liturgicznych, oficjów brewiarzowych o św. Katarzynie Aleksandryjskiej i wybranych kwestii współczesnej polskiej muzyki sakralnej. Jest czynnym muzykiem kościelnym, członkiem Diecezjalnej Komisji Liturgicznej Diecezji Pelplińskiej oraz wykładowcą w Diecezjalnym Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej. Odznaczony medalem „Zasłużony dla Diecezji Toruńskiej”, medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Brązowym Krzyżem Zasługi.

Marta Kierska-Witczak – absolwentka Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu (dyplom z wyróżnieniem – 1990), profesor sztuk muzycznych (2011). Dyrygentka, gregorianistka, organizatorka życia muzycznego. Jako kierownik Katedry Muzyki Kościelnej w macierzystej uczelni zainicjowała wiele naukowych, artystycznych i popularyzatorskich wydarzeń (sympozja, kursy, warsztaty, cykle koncertowe), które trwale zadomowiły się we wrocławskim środowisku muzycznym. Kierowała kilkunastoma ogólnopolskimi sympozjami oraz kursami z zakresu muzyki kościelnej, chóralistyki i gregorianistyki, była inicjatorką powołania kierunku „muzyka kościelna” i autorką jego programu. Od 2019 r. sprawuje funkcję dyrektora Szkoły Doktorskiej rodzimej uczelni. Juror międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów muzycznych, kierownik Międzynarodowego Turnieju Dyrygentury Chóralnej „W Stronę Polifonii” (2008–2019), koordynatorka Dolnośląskiego Festiwalu Nauki (2008–2013), ekspert Państwowej Komisji Akredytacyjnej (od 2020), autorka wykładów i artykułów dotyczących literatury chóralnej, muzyki sakralnej, chorału gregoriańskiego, metodyki pracy zespołowej. Jest redaktorką naukową serii wydawniczej *Psalate synetos* i innych wydawnictw, członkinią m.in. Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, AISCGre Sekcja Polska, Towarzystwa im. Edyty Stein. Przewodziła wykłady, lekcje mistrzowskie, a także współpracowała z zespołami w uczelniach we Włoszech, w Niemczech, Bułgarii, Hiszpanii, Gruzji, Chorwacji, Rumunii, Bośni i Hercegowinie, także na Białorusi i Litwie oraz z chórami wrocławskimi, z którymi w ramach polskich i europejskich festiwali i konkursów zdobywała najwyższe nagrody (ponad 35 razy). W latach 1993–2015 była kierownikiem artystycznym Chóru Kameralnego Politechniki Wrocławskiej *Consonanza*, z którym poprowadziła kilkaset koncertów z różnorodnym programem – od średniowiecznej monodii do wokalnoinstrumentalnych form współczesnych, biorąc udział i zdobywając wysokie nagrody (także indywidualne) podczas licznych konkursów muzycznych w Polsce i za granicą.

Krzysztof Niegowski – ur. w 1971 r. w Słupsku. Ukończył Technikum Budowy Fortepianów im. Gustawa Arnolda Fibigera oraz szkołę muzyczną II st. w Kaliszu w klasie organów. W 1999 r. ukończył Akademię Muzyczną w Katowicach w klasie kompozycji Józefa Świdra i chóralistyki w klasie Jana Wojtacy. W tym samym roku podjął pracę na stanowisku organisty w katedrze kaliskiej. Od 2004 do 2018 r. był wykładowcą na Wydziale Wychowania Muzycznego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w filii w Kaliszu. W 2007 r. w Akademii Muzycznej w Gdańsku uzyskał tytuł doktora sztuki w zakresie dyrygentury. Od 2013 r. pełni funkcję dyrektora Diecezjalnego Studium Organistowskiego w Kaliszu. Jest kompozytorem muzyki chóralnej oraz kantatowo-oratoryjnej.

Barbara Pieczyńska – absolwentka Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu oraz studiów podyplomowych „menadżer kultury” w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Stypendystka programu „Erasmus” w *Institute of Technology Tallaght* w Dublinie. Od 2008 r. zatrudniona w Filharmonii Opolskiej im. J. Elsnera, obecnie na stanowisku kierownika Działu Organizacji i Promocji. Członek Rady Programowej Filharmonii Opolskiej. Certyfikowany konsultant Narodowego Centrum Kultury ds. planowania strategii rozwoju lokalnego dla instytucji kultury. Współautorka projektu społeczno-kulturalnego „Filharmoniczy Dzieciom”, dofinansowanego w ramach programu „Seniorzy w Akcji”, organizowanego przez Towarzystwo Inicjatyw Twórczych „ę” i Polsko-Amerykańską Fundację Wolności.

Ks. Grzegorz Piekarz – ur. w 1970 r., dyrektor i dyrygent Chłopięcego Chóru Katedralnego *Pueri Cantores Tarnovienses*. W 1996 r. ukończył Wyższe Seminarium Duchowne w Tarnowie, w 2004 r. Akademię Muzyczną w Krakowie (w specjalnościach: dyrygentura chóralna i prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych; muzyka kościelna), Papieską Akademię Teologiczną w Krakowie (doktorat w 2006 r. na podstawie dysertacji *Wkład Katedry Organów Akademii Muzycznej w Krakowie w rozwój muzyki kościelnej w Polsce*), Akademię Muzyczną w Bydgoszczy (2006 r. – dyrygentura, 2008 r. – emisja głosu). Od 2005 r. jest dyrektorem Wydziału Muzyki Kościelnej Kurii Diecezjalnej oraz dyrektorem Diecezjalnego Studium Organistowskiego w Tarnowie, a od 2008 r. pierwszym dyrygentem chóru *Pueri Cantores Tarnovienses*. Od 2017 r. jest wykładowcą w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie (sekcja w Tarnowie).

Dominik Sprada – ur. w 1978 r. w Wadowicach, dr historii. W 1997 r. ukończył Państwowe Liceum Muzyczne w Krakowie i podjął studia w zakresie muzyki kościelnej w czteroletnim Wyższym Studium Organistowskim Instytutu Liturgicznego w Krakowie. Równolegle studiował historię (1999–2004) na Wydziale Historii Kościoła Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (studia licencjacko-magisterskie). Jest absolwentem Wydziału Instrumentalnego w klasie organów prof. A. Białko Akademii Muzycznej w Krakowie (2005). W tym samym roku rozpoczął równocze-

śnie: dwuletnie studia podyplomowe w zakresie gry na organach w Akademii Muzycznej w Krakowie (dyplom z wyróżnieniem) oraz studia doktoranckie (2005–2009) w zakresie historii w Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie (stopień doktora – 2022). W latach 2018–2019 odbył studia podyplomowe w zakresie wiedzy o społeczeństwie i zarządzania w oświacie w Instytucie Studiów Podyplomowych Wyższej Szkoły Nauk Pedagogicznych w Warszawie. Brał udział w licznych kursach mistrzowskich prowadzonych m.in. przez: O. Latry, J. D. Christie, B. Haasa, K. Rothaupt, H. Metzgera, G. Gnanna, P. Planyavsky'ego, G. Boveta, L. Tamminga i J. Gembalskiego. Pracę zawodową rozpoczął w 1998 r. na stanowisku nauczyciela muzyki w szkole podstawowej w Kościelisku. W latach 2004–2007 pracował jako nauczyciel organów i wykładowca w bielskim Instytucie Liturgicznym (literatura organowa, śpiewy liturgiczne, chorał gregoriański i muzyczna praktyka liturgiczna). W 2010 r. rozpoczął nauczanie historii, początkowo w Gimnazjum, obecnie w Zespole Szkół w Przytkowicach. Przez cały czas pracy dydaktycznej posługiwał również jako organista w parafiach: Kościelisko, Mucharz, Bielsko-Biała (Aleksandrowice), Kęty (Podlesie). Obecnie pełni obowiązki organisty Sanktuarium św. Józefa w Wadowicach.

Ks. Piotr Wiśniewski – prof. ucz., dr hab. nauk humanistycznych w zakresie historii – muzykologii, kapłan diecezji płockiej, absolwent Instytutu Muzykologii KUL, adiunkt w Katedrze Polifonii Religijnej IM KUL, członek Towarzystwa Naukowego KUL, Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, Towarzystwa Naukowego Franciszka Salezego, *Associazione Internazionale Studi di Canto Gregoriano* (sekcja niemiecka). Kierownik Katedry Badań nad Monodią i Polifonią Religijną KUL, dyrektor Instytutu Nauk o Sztuce. W badaniach naukowych podejmuje m.in. zagadnienia związane z postgregoriańską monodią liturgiczną w Polsce.

Ks. Stanisław Ziemiański SJ – ur. w 1931 r. w Besku k. Sanoka. W 1949 r. wstąpił do jezuitów, wyświęcony na prezbitera w Warszawie w 1959 r. W 1963 r. uzyskał tytuł magistra filozofii na KUL, tamże doktoryzował się w 1978 r. pod kierunkiem o. prof. M.A. Krąpca OP. Habilitował się w Krakowie w 1990 r. Od 1999 r. jest profesorem zwyczajnym. W latach 1963–2018 na Wydziale Filozoficznym TJ (obecnie Uniwersytet *Ignatianum*) w Krakowie wykładał metafizykę, filozofię Boga, kosmologię i historię filozofii. Równocześnie w latach 1991–2001 był zatrudniony na Wydziale Filozoficznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie jako kierownik Katedry Metafizyki oraz w latach 2001–2009 był profesorem filozofii na Wydziale Teologicznym w Bratysławie, należącym do Uniwersytetu w Trnawie. Jest autorem ponad 200 prac z zakresu filozofii i teologii oraz ponad 2550 pieśni religijnych.